

[J. C. A. Larsen.]

var der ikke noget Sted nogen Bestemmelse om, at man havde Ret til eller skulde forbyde en Kollega at faa Materiale fra vedkommende Grossist, det være sig, han boede i Kolding eller Esbjerg eller vistnok en By til; der var tre, tror jeg, som havde skrevet, som det ærede Medlem meget rigtigt viste mig, til vedkommende Mester, at han kunde intet Materiale faa hos dem. Det var maaske, fordi man følte med sig selv, at man stod sig ved at gaa den Vej; men hvad Smedemestrene angaar, er der ikke noget i deres Love, som paabyder noget saadant. Maa jeg sige i denne Forbindelse, at der stod en Kollega opovre fra Viborg Amt og oplyste mig om et Forhold derovre fra. Jeg kan ikke forholde dette Ting, hvad han fortalte, og derfor vil jeg fortælle det til sidst. Ovre i en Kommune, som hedder Estvad-Rønberg, bor der en Smed, som har en stor Familie; maaske han ikke har stor økonomisk Evne, og maaske hans Kone heller ikke har det. Han var flyttet fra Kommunen og var kommet til et andet Sogn, og efter kort Tids Forløb maatte denne Kommune give ham Fattigunderstøttelse. Han fik vist først noget fra Hjælpekassen og senere Fattighjælp. Saa kaldte Estvad-Rønberg Kommune ham tilbage, saaledes som en Kommunalbestyrelse kan, naar den finder, at Understøttelsen i den Kommune, som har tilstaaet vedkommende Mand Hjælp, er for stor. Saa blev der indrettet Værksted til ham — om det var i en ny eller en gammel Bygning, ved jeg ikke, og man ydede ham 15 Kr. om Ugen, og saa arbejdede han til de Priser, som en saadan Mand kan gøre det, naar han faar et kommunalt Tilskud paa 15 Kr. om Ugen. Der var nogen Bitterhed indenfor hele Standen over den Optræden, og jeg sagde: det er den Slags Ting, som man ikke kan gøre noget ved, og det er ogsaa af den Slags Ting, som man ikke behøver at være ængstelig for. Den Haandværker, som passer sit Hverv og udfører godt og solidt Arbejde og ikke forsynder sig mod sin Forenings Bestemmelser, han vil altid vinde i det lange Løb. Jeg har ønsket at sige dette, fordi der løber og har ogsaa i dette Ting løbet Historier, som er ganske forkerte, om, at under Krigen — jeg har nævnt det før fra denne Plads — og lige efter Krigen mente adskillige unge Haandværkere, at man kunde gøre, hvad man vilde. Konkurrencen i dette Øjeblik indenfor Haandværket er af den Beskaffenhed, at man behøver ikke at være ængstelig for, at der bliver foretaget noget, som gaar imod, hvad der er almindelige

sunde Arbejdsmetoder. Jeg siger det ærede Medlem Tak, fordi han har draget dette frem, og fordi han bragte mig de Meddelelser for et halvt Aar siden, som gav mig Lejlighed til at komme op og faa den Sag klareret, da hele Faget havde sit Stævne i Holstebro.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Olav Olsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Olav Olsen: Jeg takker ogsaa det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen for hans Redegørelse, og fordi jeg tror, at han er en god og loyal Smed. Men saadan som han siger, er det ikke alle Vegne i Landet. Jeg har Beviser for, at det er anderledes i den Egn, fra hvilken jeg har fremdraget denne Sag. Og det er ikke en enkelt Smed, det angaar. Nej, det er overfor flere, man har skredet ind paa den Maade. Jeg kan altsaa ikke bevise, at det staar i Smedemesterforeningens Love, at det skal være saadan, men jeg kan bevise, at Smedemestre har tvunget Jernhandlerne i Horsens, Vejle, Kolding, Haderslev og Vamdrup til ikke at udlevere Jern til Smede, som ikke vil gaa ind i Smedemesterforeningen. Jeg siger: Lad det nu være, som det vil, mellem de enkelte Mestre og Smedemesterforeningen, det bliver deres private Sag. Men jeg synes, at Samfundet har en Pligt til at beskytte disse Menneskers Erhvervs- og Arbejdsfrihed, saaledes at de kan faa de Varer, de skal bruge, naar de kan betale for dem, og det har de kunnet i dette Tilfælde. Det er ren og skær Vold, der er øvet overfor dem, og det er det, jeg har paatalt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. A. Larsen: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen om dette Emne, men kun slaa fast, at selv i de Breve og Oplysninger, det ærede Medlem Hr. Olav Olsen overgav mig for et halvt Aars Tid siden, fandtes ingen som helst Udtalelse fra vedkommende Grossister om, at det var Mesterforeningen, der havde forhindret Smedemesteren i at faa Materiale. De meddelte vedkommende Smedemester, at de beklagede, at han ikke kunde faa det i deres Forretning, men der stod ikke noget om, at det var Mesterforeningen som saadan, der havde forhindret det. (Munterhed). Ja, ærede Medlemmer ler, men det vilde kun have Vægt, naar det var Mesterforeningen som saadan, der udstedte et Forbud overfor